Міністерство освіти і науки України Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» Факультет інформатики та обчислювальної техніки Кафедра обчислювальної техніки

Лабораторна робота №2.2

з дисципліни «Інтелектуальні вбудовані системи»

на тему «Дослідження параметрів алгоритму швидкого перетворення Фур'є з проріджуванням відліків сигналів у часі»

Виконав:

студент групи ІП-84

Голубов Іван

номер залікової книжки: 8404

Перевірив:

викладач

Регіда Павло Геннадійович

Основні теоретичні відомості

Швидкі алгоритми П Φ отримали назву схеми Кулі-Тьюкі. Всі ці алгоритми використовують регулярність самої процедури ДП Φ і те, що будь-який складний коефіцієнт W_N^{pk} можна розкласти на прості комплексні коефіцієнти.

$$W_N^{pk} = W_N^1 W_N^2 W_N^3 \label{eq:wk}$$

Для стану таких груп коефіцієнтів процедура ДПФ повинна стати багаторівневою, не порушуючи загальних функціональних зв'язків графа процедури ДПФ.

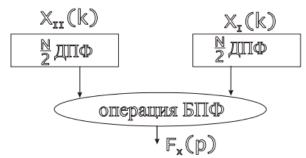
Існують формальні підходи для отримання регулярних графів ДПФ. Всі отримані алгоритми поділяються на 2 класи:

- 1) На основі реалізації принципу зріджені за часом X_{κ}
- 2)на основі реалізації принципу зріджені відліків шуканого спектру **F(p)**.

Найпростіший принцип зріджені - поділу на парні/непарні пів-послідовності, які потім обробляють паралельно. А потім знаходять алгоритм, як отримати шуканий спектр.

Хи(k)

Якщо нам вдасться ефективно розділити, а потім алгоритм отримання спектра, то ми можемо перейти від N ДПФ до N/2 ДПФ.

Розглянемо формальний висновок алгоритму ШПФ, який реалізує в одноразовому застосуванні принцип проріджування по часу:

$$\begin{split} F_{x}(p) &= \sum_{k=0}^{N-1} X(k) W_{N}^{pk} = \sum_{k=0}^{N-2} X_{II}(k) W_{N}^{pk} + \sum_{k=1}^{N-2} X_{I}(k) W_{N}^{pk} \\ X_{II}(k) &\to X(2k^{*}); \ X_{I}(k) \to X(2k^{*}+1); \ k^{*} = 0; \frac{N}{2} - 1 \\ F_{x}(p) &= \sum_{k^{*}=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^{*}) W_{N}^{pk} + \sum_{k^{*}=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^{*}+1) W_{N}^{p(2k^{*}+1)} \\ W_{N}^{p2k^{*}} &= e^{-j\frac{2\pi}{N}p2k^{*}} = e^{-j\frac{2\pi}{N/2}pk^{*}} = W_{N}^{pk^{*}} \end{split}$$

У цій першій сумі з'явилися коефіцієнти в 2 рази менше.

У другій сумі з'явився множник, який не залежить від k * тобто він може бути винесений за знак суми.

$$\begin{split} W_N^{p(2k^*+1)} &= W_N^{p2k^*} \cdot W_N^p = W_{\frac{N}{2}}^{pk^*} W_N^p \\ F_X(p) &= \underbrace{\sum_{k^*=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^*) W_N^{pk^*}}_{} + W_N^p \underbrace{\sum_{k^*=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^*+1) W_N^{pk^*}}_{} \\ F_{II}(p^*) & F_I(p^*) \end{split}$$

Ми бачимо, що всі вирази можна розділити на 2 частини, які обчислюються паралельно.

 $F_I(p^*)$ - проміжний спектр, побудований на парних відліку. У цьому алгоритмі передбачається, щоб отримати спектр F(p) треба виконати 2 незалежних N/2 ШП Φ .

1)
$$F_{II}(p^*) = \sum_{k^*=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^*) W_{\frac{N}{2}}^{pk^*}$$
  $p^* = 0, \frac{N}{2}-1$

2)
$$F_I(p^*) = \sum_{k^*=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^* + 1)W_{\frac{N}{2}}^{pk^*}$$

А на наступному кроці буде реалізована швидка збірка, тобто ШПФ з зрідженим за часом за формулою:

$$F_{\tau}(p^*) = F_{II}(p^*) + W_N^{p^*} F_I(p^*)$$

Але в цьому виразі різні р для зв'язку їх

Якщо
$$p < N/2$$
, то $p = p *$ 1-а половина спектру

Якщо
$$p \ge N/2$$
, то $p = p * + N/2$ 2-а половина спектру

В алгоритмі БПФ вже використовуються 2 рівня

$$F_{x}(p^{*}) = F_{II}(p^{*}) + W_{N}^{p^{*}}F_{I}(p^{*})$$

$$F_x\left(p^* + \frac{N}{2}\right) = F_{II}(p^*) + W_N^{p^* + \frac{N}{2}} F_I(p^*)$$

Алгоритм ШПФ з зрідженим по часу:

$$F_{x}(p^{*}) = F_{II}(p^{*}) + W_{N}^{p^{*}} F_{I}(p^{*})$$

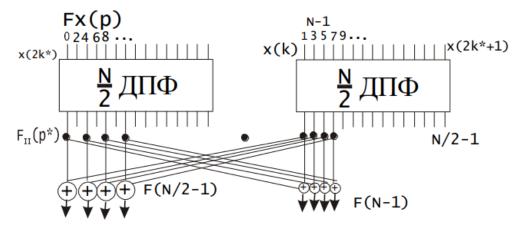
$$p^{*} = 0, \frac{N}{2} - 1$$

$$F_{x}\left(p^{*} + \frac{N}{2}\right) = F_{II}(p^{*}) - W_{N}^{p^{*}} F_{I}(p^{*})$$

$$W_{N}^{p^{*}}$$

 $\frac{N}{2}$ помножений на комплексний коефіцієнт.

Загальна схема самого ДПФ змінилася замість однорівневого перетворення.

Буде потрібно: $\frac{N^2}{2} + \frac{N}{2}$ множень. Точно такий же прийом можна виконати і для

$$\frac{N}{2}$$
ДПФ перетворень: $X(2k^*)$ $X_{II}(2k^*)$

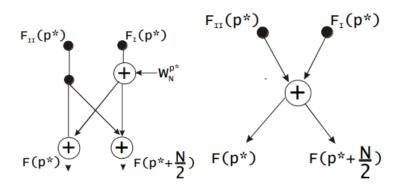
тоді

$$X(2 \cdot 2k^*) \rightarrow X(4k^{**}), \ X(2 \cdot (2k^*+1)) \rightarrow X(4k^*+2)$$

 $X_1(2k^*+1) \rightarrow X(2 \cdot 2k^{**}+1) = X(4k^{**}+1);$
 $\rightarrow X(2 \cdot (2k^*+1)+1) = X(4k^{**}+3);$

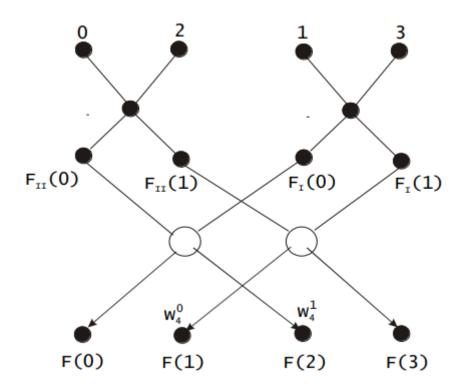
Особливості апаратної реалізації базової операції БПФ з проріджуванням за <u>часом.</u>

В процесорах цифрової обробки сигналів спеціальне АЛУ орієнтоване на виконання реалізації ШПФ або за часом, або по частоті. Функції, реалізовані базовими операціями БПФ, визначаються базовими алгоритмами. Операнди представлені як комплексні величини. Особливість операції - 2 операнда на вході, на виході так само 2 результату.

Графічно базову операцію БПФ описують так:

Цю базову операцію називають метеликом через форми графа. Для спрощеного аналізу процедури БПФ використовують символічне зображення.

Завдання на лабораторну роботу

Для згенерованого випадкового сигналу з Лабораторної роботи N 1 відповідно до заданого варіантом (Додаток 1) побудувати його спектр, використовуючи процедуру швидкого перетворення Фур'є з проріджуванням відліків сигналу за часом. Розробити відповідну програму і вивести отримані значення і графіки відповідних параметрів.

Варіант-04

Число гармонік в сигналі: 12.

Гранична частота: 2400.

Кількість дискретних відліків: 1024

Примітка

Використовуючи особливості ДПФ задля зменшення часу обчислень, розраховується лише N/8+1 коефіцієнт.

Лістинг програми

lab2.m

```
X = zeros(3,1024);
```

 $x(1,:)=signal\_generator(12,1024);$

x(2,:)=signal_generator(12,1024);

x(3,:)=signal_generator(12,1024);

N = 1024;

Fd=1024;% Частота дискретизации

 $[F\_DFT, title\_DFT] = FT.DFT(x(1,:),N);$

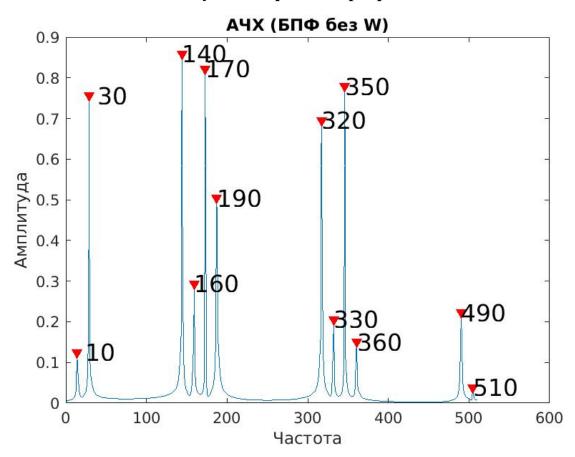
 $[F\_FFT\_h\_W, title\_FFT\_h\_W] = FT.FFT\_handmade\_without\_W (x(1,:),N);$

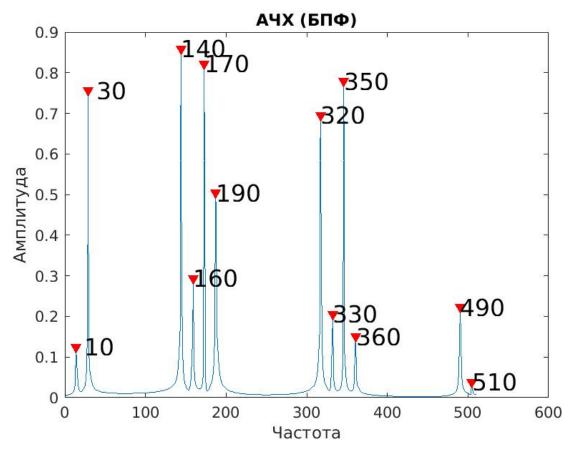
```
[F\_FFT\_h, title\_FFT\_h] = FT.FFT\_handmade(x(1,:),N);
[F_FFT_m, title_FFT_m]= FT.FFT_matlab(x(1,:));
[A_lenH_DFT, H1]= FT.plot_FT (F_DFT,title_DFT,Fd,N);
[A_lenH_FFT, H2]= FT.plot_FT (F_FFT_h,title_FFT_h,Fd,N);
FT.plot_FT (F_FFT_h_W,title_FFT_h_W,Fd,N);
FT.plot_FT (F_FFT_m,title_FFT_m,Fd,N);
FT.compare_deltaA_FFT_DFT (A_lenH_DFT, A_lenH_FFT, H1);
f_DFT=@() FT.DFT(x(1,:),N);
f_FFT=@()FT.FFT_handmade(x(1,:),N);
t DFT=MD.time f(f DFT,'ДПФ');
t FFT=MD.time f(f FFT, 'ΕΠΦ');
MD.difference time (t DFT,t FFT, 'ДПФ', 'БПФ');
[numRows,numCols] = size(X);
for i=1:numRows
  FT.compare_time_FFT(X(i,:), N);
End
FT.m
classdef FT
  methods (Static)
    function [F, title_FT] = DFT(x,N)
       F = complex(zeros(1,N));
       title FT = 'AYX (ДПФ)';
      for p=0:N-1
         for k = 0:N-1
           F(1,p+1) = F(1,p+1) + x(k+1)*(cos(2*pi*p*k/N)-sin(2*pi*p*k/N)*1i);
         end
       end
    end
    function [F, title_FT]=FFT_handmade_without_W (x,N)
       F = complex(zeros(1,N));
       title FT= 'AYX (\Pi\Phi без W)';
       w=zeros(2,N);
      for i = 0:N-1
         if i \le N/8
           w(1,i+1)=\cos(2*pi*i/N);
           w(2,i+1)=\sin(2*pi*i/N);
         elseif i \leq N/4
           w(1,i+1)=w(2,N/4-i+1);
           w(2,i+1)=w(1,N/4-i+1);
```

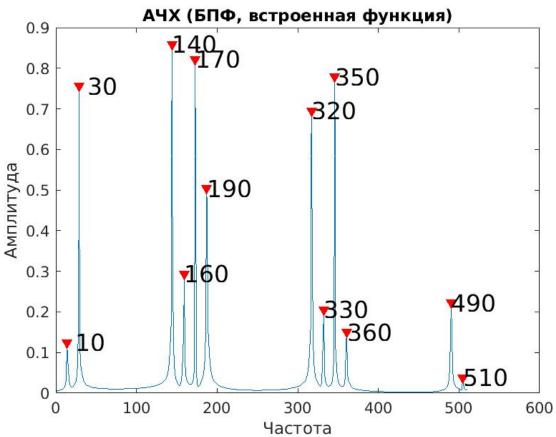
```
elseif i <= N/2
       w(1,i+1)=-w(2,i-N/4+1);
       w(2,i+1)=+w(1,i-N/4+1);
    else
       w(1,i+1)=-w(1,i-N/2+1);
       w(2,i+1)=-w(2,i-N/2+1);
    end
  end
  for p=0:N-1
    for k = 0:N-1
       a=mod(p*k,N);
       F(1,p+1) = F(1,p+1) + x(k+1)*(w(1,a+1)-w(2,a+1)*1i);
    end
  end
end
function [F, title_FT]=FFT_handmade (x,N)
  F = complex(zeros(1,N));
  title FT= 'AYX (\Pi\Phi)';
  w = zeros(2, N/4+1);
  W=zeros(1,N);
  for i = 0:N/4
    if i \le N/8
       w(1,i+1)=\cos(2*pi*i/N);
       w(2,i+1)=\sin(2*pi*i/N);
    else
       w(1,i+1)=w(2,N/4-i+1);
       w(2,i+1)=w(1,N/4-i+1);
    end
  end
  for b = 0:N-1
    if b \le N/4
       W(1,b+1)=w(1,b+1)-w(2,b+1)*1i;
    elseif b \le N/2
       W(1,b+1)=W(1,b-N/4+1)*-1*1i;
    else
       W(1,b+1)=-W(1,b-N/2+1);
    end
  end
  for p=0:N-1
```

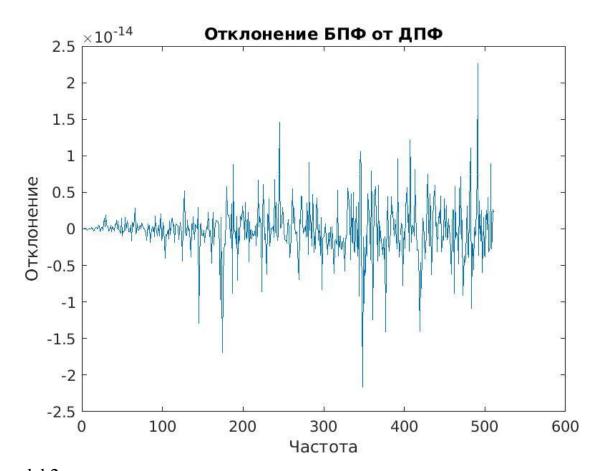
```
for k = 0:N-1
       a=mod(p*k,N);
      F(1,p+1) = F(1,p+1) + x(k+1)*W(1,a+1);
    end
  end
end
function [F, title_FT]=FFT_matlab(x)
  F=fft(x);
  title_FT = 'AЧХ (БПФ, встроенная функция)';
end
function [A_lenH, H]=plot_FT (F,title_FT,Fd,N)
  A=abs(F); % Амплитуды преобразования Фурье сигнала
  A=2*A./N;% Нормировка спектра по амплитуде
  A(1)=A(1)/2; Нормировка постоянной составляющей в спектре
  H=0:Fd/N:Fd/2-1/N;% Массив частот вычисляемого спектра Фурье
  A_{lenH} = A(1:length(H));
  figure
  plot(H,A lenH); % Построение спектра Фурье сигнала
  hold on;
  title(title_FT);
  xlabel('Частота');
  ylabel('Амплитуда');
  [~,locs1] = findpeaks(A_lenH,'MinPeakHeight',0.02,...
    'MinPeakDistance',2);
  plot(H(locs1),A_lenH(locs1),'rv','MarkerFaceColor','r');
  cellpeaks = cellstr(num2str(round(H(locs1)',-1)));
  text(H(locs1),A_lenH(locs1),cellpeaks,'FontSize',16);
  hold off;
  saveas(gcf, sprintf('./res/%s.jpg',title_FT))
function compare_deltaA_FFT_DFT (A_lenH_DFT, A_lenH_FFT, H)
  figure
  plot(H,A_lenH_FFT-A_lenH_DFT);
  hold on:
  title('Отклонение БП\Phi от ДП\Phi');
  xlabel('Частота');
  ylabel('Отклонение');
  saveas(gcf,'./res/compare_deltaA_FFT_DFT.jpg');
```

Результати роботи програми

>> lab2 Время выполнения ДПФ функции $t(ДП\Phi) = 0.234096$

Время выполнения БПФ функции $t(БП\Phi) = 0.139782$

Соотношение времени выполнения ДПФ и БПФ функций $t(ДП\Phi)/t(БП\Phi) = 1.674720$

Время выполнения БПФ без W функции $t(БП\Phi$ без W) = 0.169992

Время выполнения БПФ функции t(БПФ) = 0.102964

Соотношение времени выполнения БПФ без W и БПФ функций $t(БП\Phi$ без W)/ $t(БП\Phi) = 1.650982$

Время выполнения БПФ без W функции $t(БП\Phi$ без W) = 0.173733

Время выполнения БПФ функции t(БПФ) = 0.105139

Соотношение времени выполнения БПФ без W и БПФ функций $t(БП\Phi$ без W)/ $t(БП\Phi) = 1.652410$

Время выполнения БПФ без W функции t(БПФ без W) = 0.171553

Время выполнения БПФ функции t(БПФ) = 0.103219

Соотношение времени выполнения БПФ без W и БПФ функций $t(БП\Phi$ без W)/ $t(БП\Phi) = 1.662026$

Висновки

Під час даної лабораторної роботи я ознайомився з принципами реалізації прискореного спектрального аналізу випадкових сигналів на основі алгоритму швидкого перетворення Фур'є, вивчив та дослідив особливості даного алгоритму з використанням засобів моделювання і сучасних програмних оболонок.